

РЕШЕНИЕ

№ 555

гр. София, 02.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 21-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА Д. РОЗАЛИНОВА

при участието на секретаря Ц.С.К.

като разглежда докладваното от ЕЛЕНА Д. РОЗАЛИНОВА Административно наказателно дело № 20221110200327 по описа за 2022 година

Производството е по реда на член 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Т. П. А. срещу наказателно постановление № 42-0003011 от 29.11.2021 година на Директора на РД "АА"-София, с което на Т. П. А. е наложено наказание глоба в размер на 2 000,00 лева за нарушение на член 87, т.2 от Наредба № 33 от 03.11.1999 година за превоз на пътници и товари на територията на Република България. Жалбоподателят чрез адвокат С. посочва, че неправилно АНО не е приложил нормата на член 28 от ЗАНН. Посочва, че А. за много кратък период от време от около месец е загубил и двамата си родители и непосредствено преди установяване на нарушението е бил подложен на силен стрес. Претендира разноси.

Въззиваемата страна, редовно уведомена, не изпраща представител.

Софийският районен съд след като обсъди доводите в жалбата, с оглед на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, констатира, че са налице основания за неговата отмяна. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 27.10.2021 година около 11.00 часа в област Перник, на главен път Е-871, на километър 71-ви с посока на движение град Радомир е спрял за проверка водачът на влекач марка „Скания“, рег. № НОМЕРА с прикачено ремарке марка „Нурсан“, рег. № НОМЕР от категория О4, собственост „Глобал Биомет“ ЕООД, Т. П. А.. Водачът осъществявал превоз на насипен цимент, видно от представена от него товарителница от същата дата по маршрут село Бели извор до село Копиловци, област Кюстендил. Собственикът на влекача и

ремаркетото притежава лиценз № 134800209 на Европейската Общност за международен превоз на товари, издаден на 30.04.2019 година, със срок на валидност до 31.12.2026 година. При проверката се установило, че удостоверение за психологическа годност на водача е било със срок на валидност до 16.08.2021 година. Свидетелят Д. Б. съставил АУАН серия А-2012 № 295640 от 27.10.2021 година за нарушение на член 87, т.2 от Наредба № 33 от 03.11.1999 година за превоз на пътници и товари на територията на Република България. Въз основа на него било издадено обжалваното НП.

Описаната фактическа обстановка не се оспорва от жалбоподателя и се установява безспорно от показанията на актосъставителя Б., АУАН, УПГ № 471126 на водача Т. П. А., валидно до 16.08.2021 година, пътен лист от 27.10.2021 година, товарителница от 27.10.2021 година.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали издадените от администрацията АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, доколкото по делото е приложен документ, удостоверяващ компетентността им – Заповед № РД-08-30 от 24.02.2020 година на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и Заповед № 589 от 30.01.2020 година за преназначаване на Директора на РД „АА“-София.

Същевременно АУАН и НП са съставени в предвидените в член 34 от ЗАНН давностни срокове.

Съгласно член 87, т.2 от Наредба № 33 от 03.11.1999 година за превоз на пътници и товари на територията на Република България водачът следва да притежава вадливо удостоверение за психологическа годност по смисъла на наредбата по член 152, ал.1, т.2 от ЗДвП. Наредбата, издадена въз основа на законовата делегация по чл.152, ал.1, т.2 от ЗДвП е Наредба № 36 от 15.05.2006г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания.

Въпреки че директивите са нормативни актове, които не се прилагат пряко в националното законодателство, в Тълкувателно решение по съединени дела C-6/1990 и C-9/1990, Съдът на Европейския съюз (СЕС) признава възможността, лицата да се позоват на права, пряко произтичащи от Директива, като в параграф 4 от резюмето на решението е постановено, че: “В случаите, когато Страна - Членка не е изпълнила задължението си по параграф 3 от чл.189 от Договора за ЕС да вземе всички мерки, необходими за постигане на резултатите, предвидени от директива, за да се изпълни ефективно целта на предвиденото в тази директива, Общностното право изисква наличието на начин за поправяне на това

неизпълнение при три условия: първо - резултатът, предвиден от директивата трябва да създава права; второ - следва тези права да могат ясно да се идентифицират от текста на директивата и трето - трябва да има пряка връзка между нарушението на задължението на държавата и загубите или вредите понесени от страната. Директива 126/2006/ЕО определя правната рамка, която трябва да бъде привнесена във всяко национално законодателство по отношение на издаването и подновяването на свидетелствата за управление на МПС, а като рамков нормативен акт, от прочита на Директивата ясно се вижда, че тя делегира извършването на физически и психологически прегледи на водачи на МПС, на страната членка - издател на свидетелството за управление на МПС.

Съгласно разпоредбата на чл.7, §2, буква “б” от Директива 126/2006/ЕО, считано от 19 януари 2013г. свидетелства, издадени от държави-членки за категории C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E имат срок на административна валидност 5 години.

А съгласно разпоредбата на чл.7, §3, буква “б”, абзаци четвърти, шести и седми от Директива 126/2006/ЕО, Държавите-членки могат да ограничат срока на административна валидност, постановен в параграф 2, на свидетелства за управление на превозно средство за нови водачи от всички категории, за да прилагат специфични мерки към такива водачи с цел подобряване на пътната безопасност. Държавите-членки могат да ограничат срока на административна валидност, постановен в параграф 2, на индивидуалните свидетелства за управление на превозно средство за всички категории, ако сметат за необходимо да прилагат увеличена честота на медицински проверки или други специфични мерки, като ограничения за нарушители на пътното движение. Държавите-членки могат да намалят срока на валидност, постановен в параграф 2, на свидетелства за управление на превозно средство на притежатели, които пребивават на тяхна територия и са достигнали 50-годишна възраст, за да прилагат увеличена честота на медицински проверки или други специфични мерки, като опреснителни курсове. Този намален срок на валидност може да се прилага само при подновяване на свидетелство за управление на превозно средство.

При това положение, предвид посочената регламентация, дадена в Директива 126/2006/ЕО, следва да се приеме за установено, че от страна на европейския законодател е установено, че прегледите за физическа и психологическа годност следва да се правят само в два случая: 1) при издаване на свидетелство за управление на МПС и 2) при последващо подновяване на свидетелството за управление на МПС.

Разпоредбата на чл.7, §2, буква “б” от Директива 126/2006/ЕО, е транспонирана в българското законодателство, съгласно §2 от ПЗР на Закона за българските лични документи (ЗБЛД), като разпоредбата на чл.51, ал.4 от ЗБЛД установява, че срокът на валидност на свидетелството за управление на моторно превозно средство за категории C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E и T е 5 години.

При това положение и съобразно правната регламентация, съдържаща се в разпоредбите на Директива 126/2006/ЕО, се достига до извод, че след като водач на МПС има валидно свидетелство за управление на МПС за съответната категория, той следва да се счита за психологически и физически годен да управлява МПС от тази категория, за срока на

валидност на същото това свидетелство за управление на МПС, който за посочените по-горе категории е пет години и съответно, не следва да се явява на преглед за физическа и психологическа годност в този срок.

В този смисъл е и посоченото в последното изречение на Параграф 9 от Преамбюла на Директива 126/2006/ЕО, а именно, че “Поради причини, свързани с прозрачността, тези прегледи следва да съвпадат с подновяването на свидетелствата за управление и поради това да се определят от срока на валидност на свидетелството“.

Съответно, предвиденият в чл.8, ал.2 от Наредба №3 6 в редакцията преди законодателното изменение с ДВ брой 84 от 2022 година тригодишният срок на валидност на удостоверение за психологическа годност, което удостоверение се издава при положително заключение от психологическото изследване на изследваното лице, не съвпада със срока на валидност на свидетелството за управление на моторно превозно средство – в конкретния случай за категориите C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E и T, който срок е пет години. Цитираното несъответствие между подзаконов нормативен акт и акт на Общностното право, е отстранено посредством внесеното изменение на член 8, ал.2 от Наредба № 36 с ДВ брой 84 от 2022 година, съгласно което удостоверението за психологическа годност е безсрочно. В този случай, е налице по-благоприятен за нарушителя закон по смисъла на член 3, ал.2 от ЗАНН, поради което обжалваното НП подлежи на отмяна.

На основание член 63д, ал.1 от ЗАНН в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 370,00 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.1 във връзка с член 3, ал.2 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0003011 от 29.11.2021 година на Директора на РД ”АА”-София, с което на Т. П. А. е наложено наказание глоба в размер на 2 000,00 лева за нарушение на член 87, т.2 от Наредба № 33 от 03.11.1999 година за превоз на пътници и товари на територията на Република България.

ОСЪЖДА Изпълнителна Агенция „Автомобилна администрация“ да заплати на Т. П. А., ЕГН *****, сумата от 370,00 лева, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____